

Wypadki przy pracy¹ w województwie wielkopolskim w 2021 r.

16.11.2022

 42 dni

Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2021 r.

W 2021 r. w województwie wielkopolskim odnotowano zbliżoną do notowanej przed rokiem liczbę wypadków oraz osób w nich poszkodowanych. Wzrosła natomiast liczba dni niezdolności do pracy przypadająca na jednego poszkodowanego. Mniejsze były szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy.

Poszkodowani w wypadkach przy pracy

W 2021 r. w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało 7645 osób, tj. o 5 osób mniej (o 0,1%) niż w 2020 r. Wypadki ze skutkiem śmiertelnym dotyczyły 27 osób (wobec 25 przed rokiem), 49 osób ucierpiało w wypadkach ciężkich (wobec 47), a 7569 zostało poszkodowanych w wypadkach z innym skutkiem (w 2020 r. 7578). Wypadkom przy pracy częściej ulegali mężczyźni niż kobiety (63,6% wobec 36,4%; rok wcześniej 64,6% wobec 35,4%). Wśród poszkodowanych przeważały osoby pracujące w sektorze prywatnym, których udział wyniósł 76,8% (spadek o 0,8 p.proc.).

Wśród poszkodowanych w wypadkach przy pracy najwięcej było osób w wieku 35–44 lata (25,1%, spadek w ciągu roku o 0,5 p.proc.) oraz 25–34 lata (23,7%, podobnie jak w 2020 r.), a nieco mniejszy był udział osób w wieku 45–54 lata (22,4%, spadek o 0,4 p.proc.). Odsetek poszkodowanych w wieku 55–64 lata wyniósł 16,2% (spadek o 0,5 p.proc.), a w wieku 18–24 lata – 10,1% (wzrost o 0,4 p.proc.). Większość osób poszkodowanych w wypadkach śmiertelnych miała 55 lat i więcej (11 osób z 27 poszkodowanych). Poszkodowani w wypadkach powodujących ciężkie uszkodzenie ciała najczęściej byli w wieku od 25 do 54 lat (39 osób z 49 poszkodowanych).

Podobnie jak w poprzednich latach, najczęściej ofiarami wypadków przy pracy były osoby legitymujące się stosunkowo krótkim stażem (do 5 lat) – 61,7%, tj. o 0,4 p.proc. mniej niż w 2020 r., w tym 30,2% stanowiły osoby ze stażem pracy wynoszącym 1 rok i mniej. Wśród ogółu ofiar wypadków 15,2% poszkodowanych posiadało staż pracy od 6 do 10 lat, 13,8% – od 11 do 20 lat, a 9,2% – powyżej 20 lat (przed rokiem odpowiednio: 14,4%, 13,9% oraz 9,5%). Do wypadków śmiertelnych i ciężkich najczęściej dochodziło wśród osób ze stażem pracy 1 rok i mniej (odpowiednio 33,3% i 28,6%). Większość poszkodowanych była zatrudniona na czas nieokreślony i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (67,2% wobec 67,0% w 2020 r.), ale w gronie poszkodowanych znalazło się również 45 uczniów/praktykantów (przed rokiem 33).

Najwięcej wypadków odnotowano w zakładach o liczbie pracujących od 50 do 249 (33,3%, tj. o 0,8 p.proc. więcej niż w 2020 r.). Znaczący udział zanotowano także w jednostkach największych, o liczbie pracujących powyżej 500, gdzie wyniósł on 27,6% (spadek o 0,1 p.proc.). Mniejszy odsetek wypadków zaobserwowano w podmiotach o liczbie pracujących od 10 do 49 oraz od 250 do 499 (19,5% i 14,0%; odpowiednio wzrost i spadek o 0,4 p.proc.). Najmniej takich zdarzeń było w jednostkach o liczbie pracujących do 9, tj. 5,6% (spadek o 0,7 p.proc.).

Obok skutków zdrowotnych dla osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, zdarzenia te pociągały za sobą również konsekwencje ekonomiczne, istotne dla zakładu, w którym zdarzył się wypadek, jak i dla całej gospodarki narodowej. Były to z jednej strony straty materialne

W 2021 r. wskutek wypadku przy pracy śmierć poniosło 27 osób, a 49 doznało ciężkiego uszkodzenia ciała

Najwięcej wypadków przy pracy dotyczyło osób o stosunkowo krótkim stażu pracy

¹ Dane o wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy oraz o osobach w nich poszkodowanych dotyczą całej gospodarki narodowej, nie uwzględniając jedynie osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie.

zakładu, z drugiej – strata czasu pracy innych pracowników, nieuczestniczących bezpośrednio w wypadku, a przede wszystkim absencja osób poszkodowanych.

Łączna liczba dni niezdolności do pracy w wyniku zaistniałych wypadków w 2021 r. wyniosła 317184 i była o 2,7% większa niż rok wcześniej. Wyłączając wypadki śmiertelne średnio na 1 poszkodowanego przypadają 42 dni niezdolności do pracy, tj. o 1 dzień mniej niż przed rokiem. Poszkodowani w wypadkach przy pracy najczęściej pozostawali na zwolnieniu przez okres od 7 do 13 dni (26,0% ogółu poszkodowanych wobec 20,7% w 2020 r.), a w dalszej kolejności od 1 do 3 miesięcy (21,8% wobec 25,5%).

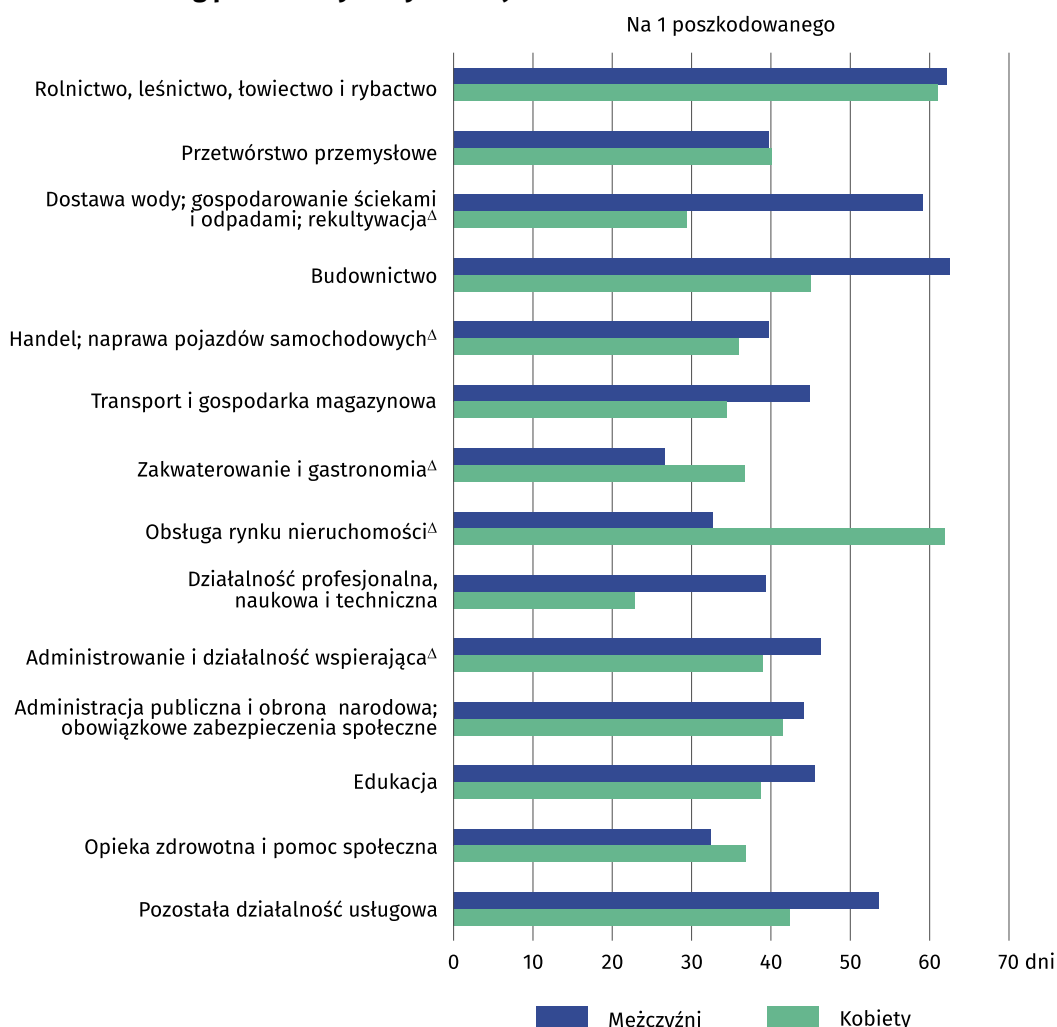
Najdłużej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach, które zdarzyły się w podmiotach związanych z budownictwem, a także rolnictwem, leśnictwem, łowiectwem i rybactwem (średnio po 62 dni, odpowiednio o 13 i 16 dni dłużej niż w 2020 r.). Najkrótsze okresy niezdolności do pracy odnotowano w sekcjach działalność profesjonalna, naukowa i techniczna oraz zakwaterowanie i gastronomia (po 32 dni, odpowiednio o 6 i 3 dni krócej).

Łączny wymiar czasu pracy straconego w związku z wypadkami (poza poszkodowanymi w tych zdarzeniach) wyniósł 3265 roboczogodzin, tj. o 13,1% więcej niż w 2020 r. Najwięcej strat poniesiono w zakładach przetwórstwa przemysłowego (1694 roboczogodziny wobec 1411 w 2020 r.), a także w budownictwie (592 roboczogodziny wobec 268) oraz handlu; naprawie pojazdów samochodowych (205 roboczogodzin wobec 135). Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami kształtowały się na poziomie 3014,1 tys. zł, tj. o 6,3% mniej niż przed rokiem. Największe straty odnotowano w transporcie i gospodarce magazynowej (1968,4 tys. zł; w ciągu roku spadek o 16,7%).

Liczba dni niezdolności do pracy w wyniku wypadków przy pracy była o 2,7% większa niż w 2020 r.

Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy były o 6,3% niższe niż przed rokiem

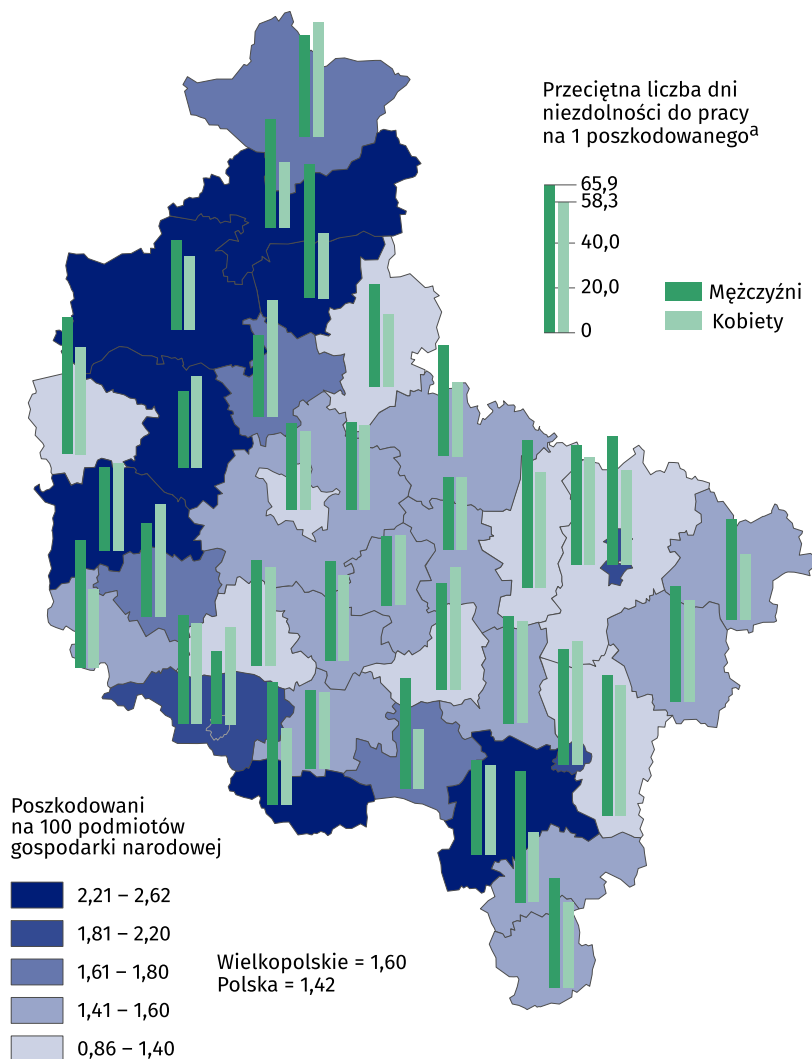
Wykres 1. Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach^a przy pracy według płci oraz wybranych sekcji PKD w 2021 r.

a Bez wypadków śmiertelnych.

Poziom wypadkowości nie jest jednakowy na obszarze całego województwa. Najwięcej wypadków przy pracy zdarza się tam, gdzie jest zarejestrowanych najwięcej podmiotów gospodarki narodowej. Dominuje pod tym względem Poznań, gdzie w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi uszkodzone zostały 1584 osoby (20,7% ogółu). Stosunkowo dużą liczbę wypadków odnotowano również w powiatach: poznańskim (1055 uszkodzonych, tj. 13,8%), ostrowskim (478, tj. 6,3%) i pilskim (360, tj. 4,7%). Najmniej wypadków zanotowano w tym czasie w powiatach międzychodzkiem (0,6%) oraz słupeckim i kaliskim (po 1,1%).

Mapa 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według powiatów w 2021 r.

Najwięcej osób uległo wypadkom przy pracy w zakładach zlokalizowanych w Poznaniu, natomiast po odniesieniu do liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej poszkodowanych odnotowano w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim

a W wypadkach przy pracy, bez śmiertelnych.

Uwzględniając liczbę podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej wypadków przy pracy zanotowano w 2021 r. w powiatach: czarnkowsko-trzcianeckim (2,62 uszkodzonych na 100 podmiotów wobec 2,40 w 2020 r.), nowotomyskim (2,61 wobec 1,86), pilskim (2,56 wobec 2,32), rawickim (2,53 wobec 3,47) oraz ostrowskim (2,52 wobec 2,47), przy średniej dla województwa 1,60 (przed rokiem 1,66). Dla porównania w Poznaniu wskaźnik ten kształtował się poniżej średniej i wyniósł 1,29 (w 2020 r. – 1,33). Relatywnie najmniej wypadków stwierdzono w powiecie konińskim (0,86 na 100 podmiotów wobec 1,08), a także kaliskim (1,02 wobec 1,07).

Najdłuższą przeciętną absencją powypadkową, z wyłączeniem wypadków śmiertelnych, charakteryzowały się powiaty: kaliski (61 dni, o 9 więcej niż w 2020 r.), słupecki (59 dni, o 9 więcej) i międzychodzki (56 dni, o 12 więcej), przy średniej dla województwa 42 dni na poszkodowanego. Wysoką absencją zaobserwowano również w Kaliszu i powiecie chodzieskim (po 53 dni) oraz Koninie (52) i konińskim (51). Najkrócej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach pracownicy zakładów w powiatach średzkim (31 dni) i wrzesińskim (32 dni).

Poszkodowani według sekcji PKD

Najwięcej zdarzeń miało miejsce w zakładach przetwórstwa przemysłowego. Poszkodowanych w nich zostało 3527 osób (46,1% wszystkich pokrzywdzonych w wypadkach przy pracy, tj. 1,8% więcej niż w 2020 r.), wśród których było 5 ofiar śmiertelnych oraz 23 osoby ciężko poszkodowane. Stosunkowo dużo wypadków zdarzyło się również w jednostkach z sekcji: handel; naprawa pojazdów samochodowych (921 poszkodowanych, spadek o 4,1%), opieka zdrowotna i pomoc społeczna (653, wzrost o 1,1%) oraz transport i gospodarka magazynowa (634, spadek o 8,3%). Najmniej zdarzeń zanotowano w sekcjach: informacja i komunikacja (18 poszkodowanych), górnictwo i wydobywanie (35), a także wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę (38).

Poszkodowani według grup zawodów

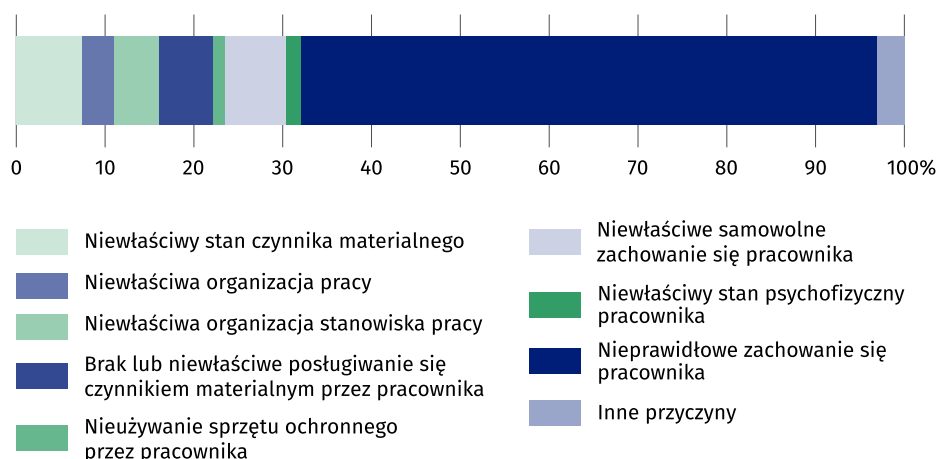
Największa wypadkowość utrzymywała się w takich grupach zawodów jak: robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (11,8% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy, spadek udziału w ciągu roku o 0,5 p.proc.), operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (10,8%, wzrost o 0,4 p.proc.), robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (8,2%, spadek o 0,6 p.proc.) oraz kierowcy i operatorzy pojazdów (7,5%, spadek o 0,8 p.proc.). Biorąc pod uwagę zbiorowość kobiet najwięcej wypadków odnotowano w grupie sprzedawcy i pokrewni (12,1%, 13,2% w 2020 r.) oraz specjaliści do spraw zdrowia (10,3% wobec 10,8% rok wcześniej).

Do wypadków przy pracy najczęściej dochodziło w miejscach produkcji przemysłowej (56,8% wszystkich zdarzeń wobec 57,1% przed rokiem), a w dalszej kolejności w biurach, placówkach naukowych i szkołach, zakładach usługowych (17,8% wobec 17,4%) oraz w miejscach i środkach komunikacji publicznej (8,4% wobec 8,3%).

Przyczyny wypadków przy pracy oraz czynności wykonywane w chwili wypadku

Wśród przyczyn wypadków przeważały te związane z czynnikiem ludzkim. Większość stanowiły przyczyny kwalifikowane jako nieprawidłowe zachowanie się pracownika (64,9%, o 0,3 p.proc. więcej niż w 2020 r.). Do wypadków dochodziło również z powodu: niewłaściwego stanu czynnika materialnego (7,5%, spadek 0,2 p.proc.), niewłaściwego samowolnego zachowanie się pracownika (6,8%, wzrost 0,5 p.proc.) oraz braku lub niewłaściwego postępowania się czynnikiem materialnym przez pracownika (6,1%, spadek 0,2 p.proc.).

Wykres 2. Przyczyny wypadków w 2021 r.

Wśród wydarzeń powodujących urazy dominowały trzy grupy, które łącznie obejmowały ponad 70% ogółu. Należało do nich: zderzenie z/uderzenie w nieruchomy obiekt (31,8% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy, wzrost o 2,8 p.proc. w porównaniu z 2020 r.), kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym (21,3%, spadek o 1,2 p.proc.) oraz uderzenie przez obiekt w ruchu (20,5%, spadek o 0,8 p.proc.). Rzadziej uraz powodowało: obciążenie fizyczne lub psychiczne (12,9%, spadek o 1,1 p.proc.), uwięzienie, zmiżdżenie (7,9%,

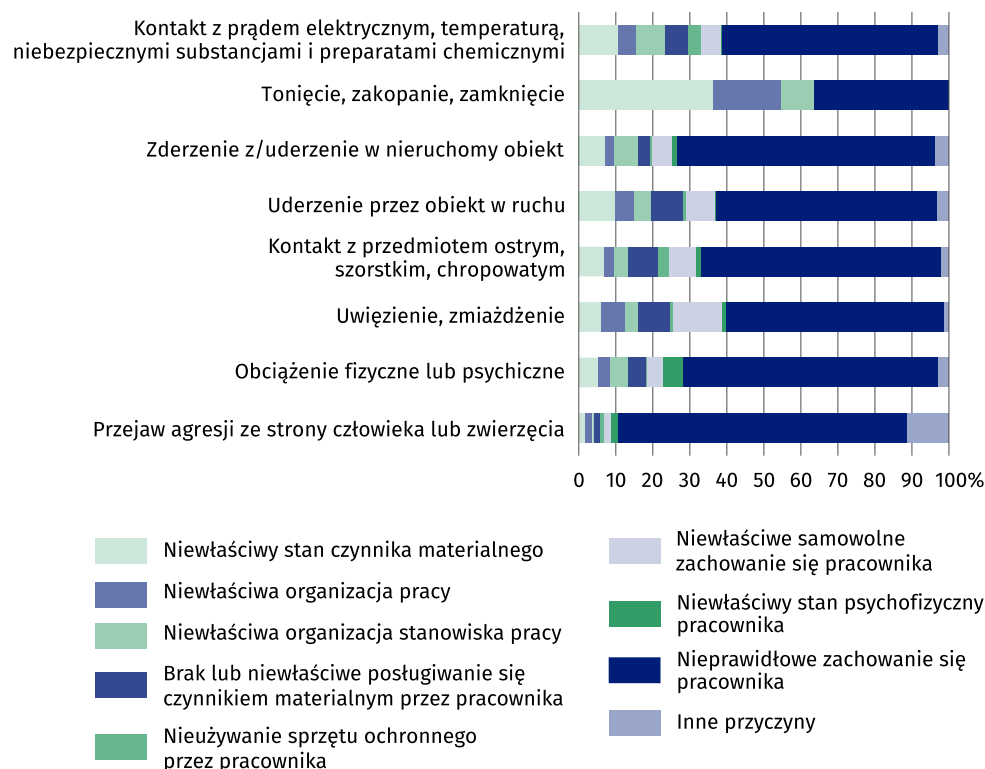
Najwyższy poziom wypadkowości obserwowano wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń i pokrewnych, natomiast biorąc pod uwagę grupę kobiet – wśród sprzedawców i pokrewnych

Najczęściej przyczyną wypadków przy pracy było nieprawidłowe zachowanie się pracownika

Do urazów najczęściej dochodziło w wyniku zderzenia z/uderzenia w nieruchomy obiekt

wzrost o 0,4 p.proc.), a także kontakt z prądem elektrycznym, temperaturą, niebezpiecznymi substancjami i preparatami chemicznymi (3,6%, wzrost o 0,2 p.proc.).

Wykres 3. Wydarzenia powodujące urazy według przyczyn w 2021 r.

Ponad połowę urazów doznanych wskutek wypadków przy pracy stanowiły rany i urazy powierzchowne

Wskutek wypadków przy pracy poszkodowani doznali różnego rodzaju urazów. Ponad połowę z nich stanowiły rany i urazy powierzchowne (w 2021 r. 53,0%, wzrost o 0,7 p.proc. w porównaniu z rokiem poprzednim). Relatywnie często zdarzały się również przemieszczenia, zwichnięcia, skręcenia i naderwania (20,1%, wzrost o 0,1 p.proc.) oraz złamania kości (17,4%, spadek o 0,2 p.proc.).

Biorąc pod uwagę umiejscowienie urazu, najczęściej osób doznało uszkodzenia kończyn górnych (47,2% ogółu poszkodowanych, spadek o 0,3 p.proc. w stosunku do 2020 r.), kończyn dolnych (33,6%, wzrost o 0,8 p.proc.) lub głowy (10,0%, spadek o 0,2 p.proc.). W mniejszym stopniu urazy dotyczyły tułowia i organów wewnętrznych (3,3%, bez zmian w porównaniu z 2020 r.), całego ciała i jego różnych części (2,6%, podobnie jak przed rokiem) oraz grzbietu, łącznie z kręgosłupem (2,5%, spadek o 0,1 p.proc.).

W przypadku cytowania danych Głównego Urzędu Statystycznego prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: dane GUS”, a w przypadku publikowania obliczeń dokonanych na danych opublikowanych przez GUS prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS”.

Opracowanie merytoryczne:
Urząd Statystyczny w Poznaniu

Dyrektor Jacek Kowalewski

tel.: 61 2798 266

Współpraca z Mediami:

Arleta Olbrot

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

tel.: 61 2798 345

e-mail: a.olbrot@stat.gov.pl

Rozpowszechnianie:
Wojewódzkie Informatorium Statystyczne

tel.: 61 2798 320, 61 2798 323

poznan.stat.gov.pl

[@Poznan_STAT](https://twitter.com/Poznan_STAT)

[@UrządStatystycznywPoznaniu](https://www.facebook.com/UrządStatystycznywPoznaniu)

Powiązane opracowania

[Wypadki przy pracy w 2020 roku](#)

[Wypadki przy pracy w 2021 roku - dane wstępne](#)

Temat dostępny w bazach danych

[Dziedziczne Bazy Wiedzy – Warunki Pracy](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[Wypadek przy pracy](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym](#)

[Wypadek przy pracy ciężki](#)

[Wydarzenie powodujące uraz](#)

[Przyczyny wypadku](#)